

147) Sari, «La percezione lulliana della mariologia islamica»

En relació amb els arguments lul·lians del diàleg religiós, Simone Sari ens proposa que ens fixem en el tractament de la figura de la Verge Maria, present igualment a l'islam com a figura devocional. En primer lloc, el seu estudi recull diversos passatges alcorànics i de tradició islàmica sobre Maria. Vist que el pecat original d'Adam i Eva va ser absolt per Al·là (Alcorà 2, 37), no apareix l'argument de la purificació de la seva concepció i no és problema acceptar que el seu Fill és un profeta (i no Fill de Déu) –tot això, sense negar el fet miraculós de la concepció sense mediació d'un home (Alcorà 21, 91; 23, 50). La mariologia islàmica –continua Sari– reconeix Maria com una figura femenina cabdal de l'islam, al costat de les esposes més significatives de Mahoma (Khadija, Fàtima i Aïsha); fa esment de la seva sorpresa en veure's encinta; apareix també l'anunci de l'àngel Gabriel; dona a llum al peu d'una palmera (d'acord amb certa tradició dels apòcrifs cristians). El treball continua recollint algunes fonts llatines que es fan ressò de la mariologia islàmica, especialment la *Quadruplex reprobatio* (ed. J. Hernando Delgado, 1983), tradicionalment atribuïda a Ramon Martí, i l'*Epístola d'Alkindi* (ed. F. González Muñoz, 2005). Amb tots aquests antecedents, conclou amb l'apartat dedicat a l'esmentada mariologia islàmica en diverses obres de Ramon Llull, especialment al *Llibre de contemplació*, *Blaquerna* i al *Llibre de santa Maria*, en les quals es fa palès que Llull sabia que l'islam reconeixia la figura de la Verge Maria com a mare de Crist i la mediació de l'Esperit Sant, tot i que «els sarraïns no coneixen» que és la Mare de Déu. Es tracta d'un treball molt interessant per avançar i aprofundir en els estudis de percepció de l'islam per part del món cristià i detectar els principals arguments de controvèrsia entre les religions, en aquest cas, amb el tema de la Verge Maria.

Óscar de la Cruz Palma

148) Serra de Manresa, «La represa dels estudis lul·lians»

L'autor aprofita l'avinentesa de la commemoració dels 700 anys de la mort de Llull, que coincideix amb el centenari de la mort del canonge Salvador Bové (1869-1915), per reivindicar la rellevància de l'obra d'aquest lul·lista en una «represa dels estudis lul·lians» que no s'acaba de delimitar mai ni tampoc de contextualitzar suficientment. Pels continguts de l'article s'entén que quan l'autor parla d'«estudis lul·lians» es